

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/216/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114203610
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:8114203610.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, proti žalovanému H. Q., bytom v E. T. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, Sofijská č. 13, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach, Budapeštianska č. 8, v konaní o 969,56 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 10C/146/2014-90 zo dňa 24.3.2015

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvého stupňa) rozsudkom uvedeným v záhlaví žalobu zamietol a vyslovil, že vo vzťahu žalobcu a žalovaného nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 118,98 eura na účet zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 969,56 eura spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne od 24.12.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom neuhradenej splátky vyplývajúcej žalovanému zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver. Do konania dňa 28.4.2014 na strane žalovaného vstúpil vedľajší účastník. Vo svojom vyjadrení namietal uplatnené neprimerane vysoké úroky vo výške 87,72 % ročne, ktoré považoval za dojednané v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že RPMN je v zmluve o úvere klamlivo a nesprávne uvedená v neprospech spotrebiteľa, teda zmluvu považoval za bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že žalovanému bola vyplatená suma 3.214,56 eura a žalovaný doposiaľ žalobcovi zaplatil sumu 4.854,04 eura, súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, keďže bol v konaní neúspešný. Úspešný žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil. Priznal však právo na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, pretože jeho úkony boli v tomto konaní účelné, nakoľko procesnými úkonmi poukázal na dôvody a skutočnosti, ktoré viedli k zamietnutiu žaloby. Priznal mu preto trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. za 2 úkony právnej pomoci á 54,45 eura, 2x režijný paušál á 8,04 €, na ktorých úhradu zaviazal žalobcu.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi

nepriznáva náhradu trov konania. Namietal neúčelnosť priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, keďže neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie je spochybnená aj vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník je subjektom odborne spôsobilým, znalým problematiky ochrany spotrebiteľa, ktorý musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Navyše predložené podanie vedľajšieho účastníka je zhodné, ako predkladá v iných veciach. Poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo/5/2013, ktoré sa priamo týka účelnosti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka. Uzavrel, že združenie - vedľajší účastník v tomto prípade namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa, aby vystupovalo prostredníctvom svojich „odborne vyškolených“ zamestnancov a členov, vstupuje do konania vždy už zastúpené právnym zástupcom, a to pravidelne vo všetkých konaniach a bez výnimky, aj keď o obsahu konania nemajú žiadnu predstavu, čo je aj prejednávaný prípad.

Vedľajší účastník zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p., t.j. preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je v napadnutom výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 118,98 eura vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa výsledku konania vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania, pretože vystupoval na strane žalovaného, ktorý bol v konaní úspešný a zároveň ním vynaložené trovy konania boli potrebné na účelné bránenie práva žalovaného, na strane ktorého vystupoval, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania tak, ako sú tieto špecifikované v odôvodnení jeho rozsudku.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žaloba bola doručená súdu dňa 10.2.2014. Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 28.4.2014. Dňa 27.5.2015 vedľajší účastník zastúpený právnym zástupcom doručil súdu vyjadrenie k žalobe. V tomto vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť s poukazom na neprijateľnosť zmluvného dojednania v časti nepremerane vysokých úrokov, ktoré považoval v rozpore s dobrými mravmi. Následne na to súd vo veci vyhlásil rozsudok, ktorým okrem iného žalobu zamietol z dôvodu, že v zmluve o úvere je klamlivo a nesprávne uvedené RPMN, v dôsledku čoho je zmluva o úvere bezúčinná a bez poplatkov.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že obrana žalovaného prednesená vedľajším účastníkom bola právne relevantná, vecná a v konečnom dôsledku vedúca k jeho procesnému úspechu vo veci, keď súd žalobu zamietol z dôvodu neprijateľnosti zmluvného dojednania o zmluvnej pokute. Vyjadrenie k žalobe podal vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu po tom, čo sa právny zástupca oboznámil so žalobou a všetkými jej prílohami a jeho argumentácia bola obsiahnutá v jednom písomnom podaní. Následne trovy právneho zastúpenia neboli navyšované ďalšími nadbytočnými podaniami, či inými úkonmi, ktoré neboli potrebné pre procesný úspech žalovaného.

Za tejto situácie nepochybne právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. pre účelné bránenie práva žalovaného, teda poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu v prospech žalovaného. Nemožno preto hodnotiť vynaloženie trov právneho zastúpenia ako trovy nadbytočné, či neúčelné tak, ako to namieta žalobca vo svojom odvolaní.

Nemožno preto prisvedčiť odvolacej námietke žalobcu, že právnym zastúpením vedľajšieho účastníka došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

K odvolacej námietke žalobcu ohľadne významu právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka odvolací súd uvádza nasledovné:

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom (čl. 47 ods.2 Ústavy). Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa) a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom, v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Združeniu podľa § 25 zák.č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zák.č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne ku náhrade trov konania vzniknutých právnu pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnu pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúce v zastúpení advokátom, boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Aj v prípade zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom teda platí, že vedľajšiemu účastníkovi možno priznať iba náhradu účelne vynaložených trov, t.j. trov nevyhnutných pre účelne bránenie práva účastníka, na strane ktorého vystupuje (v prejednávanej veci žalovanej), a to s poukazom na ust. § 142 ods.1, 2 O.s.p.

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo, ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle ust. čl. 47 Ústavy SR, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. neposkytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností a pod. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

V prejednávanej veci trovy účtované vedľajším účastníkom v súvislosti s poskytnutím právnych služieb právnym zástupcom sú účelné tak, ako bolo vyššie uvedené, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Vzhľadom na to, že žalobca ani vedľajší účastník si trovy odvolacieho konania neuplatnili, odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.